

Nicolas Sarkozy

Izbor novog francuskog predsjednika donosi promjene u Europskoj uniji kao što je to u predizbornoj kampanji Sarkozy obećavao francuskim građanima. Izbor francuskog predsjednika od vitalnog je značaja za Europsku uniju.

Europska unija temelji se na osovini Berlin – Pariz. Dogovor na relaciji francuskog predsjednika i njemačke kancelarke odrednica je analize, dijagnoze i prognoze Europske unije. Sve ostale zemlje, izuzev Velike Britanije, u osnovi, prate s većim ili manjim negodovanjem/podrškom dogovor najznačajnijih igrača. Tako je bilo prilikom svih važnijih događanja glede konstrukcije i operacionalizacije projekata Europska unija.

Za razliku od svojih prethodnika Sarkozyu je u samom fokusu interesa budućnost Francuske. On, a što su francuzi podržali, je cilj ostvariti snažnu i još snažniju Francusku kao nezaobilaznog čimbenika i to ne samo u Europskoj uniji već u svijetu.

Svjestan da njemačko gospodarstvo, koje je temelj gospodarske snage Europske unije, ostvaruje bolje rezultate u odnosu na francusko rezultira zahtjevom za promjenama glede monetarne i fiskalne politike koje su do njegovog izbora bile gotovo nezamislive.

Euro temeljen na njemačkoj marki i njegova aprecijacija u odnosu na dolar prihvatljivi su njemačkom gospodarstvu koje se je "prilagodilo" politici kontinuirane aprecijacije ne odgovara francuskom gospodarstvu. Francuski franak nikada nije bio posebno stabilna valuta a kratka razdoblja stabilnosti franka bila su praćena pogoršanjem stanja u gospodarstvu. I danas je tako francusko gospodarstvo nije u stanju ostvariti nadprosječne rezultate u uvjetima aprecijacije tečaja eura u odnosu na američki dolar.

I porezne su promjene usmjerene u pravcu povećanja učinkovitosti francuskog gospodarstva. Ovo se može isčitati iz predloženog povećanja PDV-a od 19,6 na 24,5% što bi uz klauzulu ceteris paribus značilo povećanje poreznih prihoda temeljem PDV-a od 25%. (Bilo bi interesantno čuti komentar naših vlasti glede ovih promjena ? – SIC!)

Očito je da Sarkozy želi malo usporiti procese integracije u Europskoj uniji kako bi dobio predah da se bolje poslože stvari u Francuskoj. Stoga, intervencionizam mu nije stran. Njemačka negodujući je popustila jer Europska unija bez Francuske nije Europska unija što njemački političari dobro znaju. Sve u svemu popuštanje Sarkozyju znači da veliki odlučuju a mali slušaju.